

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque électronique suisse

Τὰς Σόφιας

Ταῦτα λαζαράτων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ, &
ΓΝΩΜΙΚΑ.

Venustissimorum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata
quæ supersunt.

QVORVM OMNIUM CA-
talogum, & quid sigillatim ad eo-
rum explicationem hoc ēx-
eod' detur, sequentes
paginae indicant.

Επίκεια.

φ ξ δ.

I. C R I S P I N I de hac sua editione
discrepi.

Si decus est paucis quam plurima dicere, ex aptè:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro o?

13 | 222

OECONOMICA T O-
TIVS OPERIS PRAE-
FATIO
IOANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amœnos nōnun-
quam Poëtarum hortos requiescendi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, vt quum à gra-
uioribus illis, imò primariis Autoribus edēdis otii
quid superesset, secundariis qui ad humanitatem
pertinent, impēderem. Maximè verò iis qui vici-
niores origini, vt Plato monet in Philebo, minus
attactarum sordium habent: qui verbis le&is, aptis
& illustribus idem efficiunt, quod pictores prēstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuius-
que generis coloribus scitè omnino adhibitis & e-
leganter. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alterum
ab illo, Hesiodum Ascræum illi ὥμοχεσυ, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliós-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & exqui-
sitæ scriptioñis dotes veterustatem ferre potuerunt,
prosequi non injucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impedit circunge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

a. ſ.

OECONOMIA

classes: quarum primam Hesiodi operibus ποίησις οὐρανούς: secundam Theocrito, ac reliquis Eἰδυλλοῖς: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γραικοῖς λόγοις hac exiguitate deditimus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiectam huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præsticum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa re cognoscere candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione per iucundam horum Poëtarum lectionem remorer, aut vertere secundiæ terminos nimia commendatione transiliam. Spero equidem suscepimus hūc laborem, in quo eo doctorum virorum præstitam operā atque industriam, studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione cōiuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorū elucubrata studia in hos Poëtas citata extāt, pleraque nobis benignè cōmunicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū contulit C. Auberius Triuncurianus, præsertim in iis quæ Simmia Rhodio attribuūtur: quæ præterquam quod sunt αγνῆ μετά arbitratu veteris Authoris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediasius Theocriti Σύγχα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὴ τὸ Θεοκρίτου σύριγχος ἀντίμηχτη μέμνημος οὐ, διά τε τὴν τὴν μεταλλήψεων πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκροθύγαντος τὴν μημονθάσων ἴσορειλντος, καὶ πέπιστες: τὸ σωταρέξιος: καὶ ταῦτα μὴ καὶ τὸ ἀπίκλω σωτηρίου ἀπό την εἰχφύλον, πελλεὶ μηπεπεῖσταν ἀστιφειδον. Quæ s. n. præfatio exquis de Ouo, Alis, ac Securi, ænigmatis

T O T I V S O P E R I S.

gmaticis Simmiæ commentis prædici usurpari-
que merito possent. Hęc vero brevibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligent studiosi ado-
lescentes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum opera-
rum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio his præser-
tim temporibus aliqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I-
bus distinctis libris, vno tamen illegibili catalogo
comprehenduntur, ca-
talogs.

I.

G E O R G I C A
Y E S I O D I A S C R E T I
O P E R A & D I E S.

Ipud veteres ediscebant pueri Hesiódum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & ἀξιοπάτα quædam com-
muni sermone usurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Longinus Longinus Rhetor, in libro ~~ad~~ Æneorum,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
gere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. iii.

OECONOMIA

Annotationes in Εργα καὶ Ημέρες, Philippo Mel.
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiaria descriptio,
nobis à D. Porto Cretensi communicata, pluri-
mum lucis adfert.

II.

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poëticas principia excoléda, quæ
à primis pastorum quietis meditationibus profe-
cta dicuntur. Virgilius à Pastoribus exorsus ad
Aratores se transtulit: & ab Aratoribus ad Her-
mae: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclo-
ge i. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.
V. Winsemius aliisque hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII,
OVRVM ALAS. SECVRIM
Restituit suis metris, enodatèq; exposuit Amberius.

MOSCCHI Syracusii,
BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Me-
kerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONI elegans Eidyllium, Gracis ver-
sibus à Fed. Lamotio redditum.

III.

GENOMICA.

THEOGNIDES Megarensis verutissimi
Poëtæ Sententiae elegiacæ annotationibꝫ selectis
E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkii, aliorumq; lu-
brationibus expolitæ.

T O T I V S O P E R I S.

P H O C R L I D I S poëma admonitorium.
P R T H A G O R Æ carmina aureascholiis
V. Amnerpachii aliorūq; obseruationib⁹ illustrata.
S O L Y O N I S sententie quæ supersunt.
T Y R T E I varia.
S I M O N I D I S pleraque;
R H I I A N I,
N A U M A C H I I,
P A I N T A S I D I S,
O R P H E I,
M I M N E R M I,
L I T N I,
C A L L I M A C H I,
E V E N I P A R I I,
E R A T O S T H E N I S,
M E N E C R A T I S,
P O S S I D I P P I,
M E T R O D O R I,
T I M O C L I S Quorum sententias ple-
rasque multi magni scriptores veluti axiomata
& oracula non sine honoris præfatione citarunt:
Platto (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-
chuss, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Ju-
dæuss: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-
drinus, ac Basilius cognomento Magnus.
H O S P O E T A S I N S E-
quittur eadem tertia Enchiridii parte.
S E N A R I O R V M Libellus:
continēs aliorum quoque Poëtarum sententias,
queimadmodum ex Indice ad calcem illius ter-
tiz partis apposito constabit.
A D D I T A sunt eiusdem cum superio-
ribus argumenti nonnulla ex veterum Comico-
rum fragmentis: quorum nomina idem Index
commonstrat.
Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

*Animetq; ad mortem obeuntem proximum virū astas:
Hic vir bonus est in bello.
Statim verò hostium in fugas verit phalanges
Asperas, suaq; industria praelū fluctus regit.
Ipse aut in prim. a acie prostratus charam amittit vitā,
Civitatem, & populos, & patrem honestans:
Multi per pectus & scutum rotundum vulneribus,
Et per thoracem ab anteriori parte sauciatis.
Hunc verò lugent pariter iunenes, senesq;,
Et gravi desiderio tota cinaes funus ipsius psequitur.
Huic sepulchrum, & liberi inter homines praelari sunt,
Itemq; nepotes, & onus posteriorum genus.
Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,
Sed quanvis sub terra sit, manet immortalis,
Quem se fortiser gerentem, manentēq; & pugnante,
Pro patria & liberis vehemens Mars peremrit.
Quod si effugeris sorte morris longū-inducētis-soporem,
Et vittoria potitus splendida gloriam pugna auferas:
Ipsum ex aquo omnes iunenesq; senesq; colunt,
Multisq; iucundu affectus ad Orcum abit.
Seniens aut inter cives praecepsit, neque quis illum
Læderi, nec irrenuerenter nec iniuste cupit.
Omnisq; in sedibus iunenes simul & aequales
Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.
Huic igitur virtutis ad summū peruenire nūc aliquis
Nus sur animo, non remissens bellum.*

E I V S D E M :*alias Callini.*

*Quandiu torperis? quando strenuam habebitis animam
O iunenes? an non vere mīni vicinos,
Obstant am igniam? In pace autem vobis videmini
Sedere: sed bellum totam regionem infestas.
Hunc versum suppleuit Camerarius.
* Quis scutum aliquis arte in prælio hosti obrendat.
Et aliquis moriens ultimō iaculam emittat.*

Θερσιάντη πετεῖ τὸ πληπόν αὐτῷ παρεῖσας·

Οὐ τος αὐτὸς ἀγαθὸς γέγετεν εἰ πελέμω.

Αἴψα γέ μνησισέων ἀνδρῶν ἐπενέψε φάλαγξας

Τριχίας, απουσίᾳ τὸ ἔχοντε κύμα μείχεις.

Αὐτὸς δὲ εἰ περιμέτροι τὸ πόλιον φίλον σύλεσε θυμόν,

Ἄτιν τε καὶ λαοὺς, καὶ πατέρ' ὄντας·

Πολλὰ διὰ σένοιο καὶ αστίδος ὄμφαλούσας·

Καὶ διὰ Θάρηκος περιάθεν ἀλιταρίῳ.

Τὸν δὲ ἀλοφόεντα μήδονός νέοις ἡγέρνεται,

Αργαλέῳ γέ πόθῳ πᾶσα κέκακε πόλις.

Καὶ τύμβῳ, καὶ παῖς τοῖς εἰς αὐτῷ ποιοις αφίσιμοι,

Καὶ παῖδες παῖδες καὶ γῆραις εἵδοπον.

Οὐδέ ποτε εἰς τὸν δυπόλιον ταῦτα γένορι ἀπό,

Αλλὰ τοῦτο τῷ εἰαν γέγενται ἀστέρας,

Οὐτονόμος αὐτούσι ταῖς μήδοις τε μεριάμενον τε

Γῆς πέρι καὶ πάγῳ θοῦρος Κρις ὄλεση.

Εἰ γέ φύγει μήδη καὶ τακτεγέ οὐ διενάτοιο,

Νικόστας δὲ αἰχμῆς ἀλιαὸν δῆχτος ἔλει,

Πλήτες μὲν πικάστη ὁμῶς νέοις ἡγέρνεται,

Πολλὰ γέ τερπνὰ παθῶν ἔρχονται εἰς αἰόλια.

Γηρέσκων δὲ ἀστῖσι μεταπρέπει, οὐδέ περί αὐτοὺς

Βλέπεται γέ μήδοις γέπε δύκης ἐδέλει.

Πάμπτες δὲ οὐ διώκεισιν ὁμῶς νέοι, οἵ τε καὶ τὸν αὐτὸν

Εἴκουσ' εἰς χώρας, οἵ τε παλαιότεροι.

Ταύτης τοῦ περιμέτρου αἴτιος εἰς ἀκρονικάδες

Πειρούδω, θυμόν μὴ μαθεῖσι πολέμου.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ι. Κακότες.

Μέχρις τελείηται κατ' ἄλλημον ἔξετε θυμόν,

Ωντές δὲ αἰχμῆς αἱρεῖσθαι εμφιωθεῖτο γας,

Ωδὲ λίθοι μεθίενται; εἰς εἰδῶν γέ μοκάτε

Ηδεγ, ἀπέρ πόλεμος γῆγεται ἀπεσταλέχει.

Τέτοιον τὸ σίχον περιστέτε Κυμαρέει.

* Εὖ γέ τοις αστίδης διάδηματονίας πολεμίζων.

Καὶ τοις διπολεύοντας ἀκοποσάτω.

150
Honori enim est & ornamento viro, pugnare
Tro patria & liberis & genera uxore
Aduersus hostes. Mors autem aderit, quandocumque
Parca destinaverint. Sed age quispiam recta pergit
Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pellit
Foueat, um primam incipit committi pugna.
Non enim mortem effugere fatale est
Virum, ne quis si a maioribus immortalib. genus ducat.
Sape quis clapsus est pugna sonitus celorum,
Euadit. sed ipsum domini fatalis mors apprehendit.
Atque hic Jane nec amicus est populo, nec gratus:
Illi. v. magnus & parvus deflent si quid passus fuerit.
Universus enim populus virum fortem desiderat
Defunctum, viventem vero instar semidei colit.
Nam corato intuerunt illum velut turrim:
Quispe solus multorum aquar facinora.

E I V S D E M.

Verumtamen Heridis genus inuiduxa estis:
Confidite, nondum loris facies auras est a nobis.
Nec hominum turbam formideris, aut metuatis,
Quia recta quisque hostibus scutum obuerat
Inuisam amissurus animam, mortisq; nigrum,
Sed solu splendori gratum, subitum fatum.
Noftis enim quoniam grania fns Martis lucidoſi operas
Noftis etiam impetum permotifii belli.
Et quandoque fugiftis iphi, quandoque alios fugaffis,
Iuuenes, utrumque satu experti eſtis.
Nam ex illis qui audent una perſtent es
Cominus in hostes aduersos impetum facere,
Perpaci occidunt retroq; seruare populum:
Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
Vix autem aliquis verbis explicare posſit,
Quanta incurrat mala, vir qui ſe turpiter dederit.

Τιμῆν τε δέ τις καὶ ἀπλαὸν αὐτῷ μείχεται
Γῆς πέρι, καὶ πάγων, καυροδίου τὸν ἀλόχου.
Δισμενέστεν. Θάνατος δὲ ποτὲ οὐαταῖς, οὐ ποτὲ καὶ οὐδὲ
Μοῖραι θητακάστος· ἀλλὰ τοις θεοῖς ἔτι,
Ἐγχθρὸς μάχομέθρος, καὶ τοσούτος ἀστίδος ἀλημονῶν ποτε
Εἶλονται πεφρότον μητυριδύν πολέμου.
Οὐ δέ καὶ θάνατον γε φυγεῖν εἰμεριδίον δέσιν
Αὐτῷ δέ, καὶ εἰς περιγέρασιν ἦγετος ἀθανάτων.
Πολλάκις διατητα φυγῶν καὶ δεῦ πον ἀκόντων
Ερχεται, καὶ οὐδὲν μοίρει κίχει θανάτῳ.
Ἀλλ' οὐδέποτε ἐμπατεῖται φίλος, καὶ πενήνος·
Τὸν δὲ ἀλίγος στενάχαι, καὶ μέγας· λιώ το πάθη.
Λαῷ γεξένυμπαν πτέρος καπρέφρενος αἰδησίς
Θησοκοντες· ζώων δέ, ἄξιος ἡ μαθέσιν.
Ως τῷρε μη πύργον εἰς ὁφθαλμοῖσιν ὑρώσιν,
Ἐγένετο γε πελῶν ἄξια μαῖνος ἵστον.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀλλ' Ηρεκλῆς γε αἴκιντοι γένος οὐδέ.
Θαυμαῖς, ψυχὴ Σειράς αὐχένα λαζαίον ἔχει.
Μηδὲν αὐτοῖς πλαθεῖν σύμμαχοντε, μηδὲ φοβεῖσθαι·
Ιθὺς δέ εἰς περικάχαις ἀστίδης αὐτῷρεχόται,
Ἐχθρὸν μὲν ψυχῶν θέμενος, θανάτου δὲ μελαγχανεῖς.
Αὐγαῖσιν καὶρεις πελίσιοι φίλας.
Γέτε γε ὡς Αἴρεσσι πολυμελερύπτερος ἀρίστηλος·
Εὖ δὲ ὄργης ιδεῖντος ἀργαλέας πελίμου.
Καὶ μὲν φεύγοντων τε μικρότων τὸν ἔγμαθε
Ως τέοι, καὶ μ. φοτέρον δέ εἰς κύρρει πλάσσεται.
Οἱ μὲν γε τολμῶσι· παρὰ ἀλλήλαισι μόνοιτος,
Ἐς τὸν πορειῶν καὶ περικάχαις ιέται,
Παυρύπερρος· θητοκεστον, σπάσιον δὲ λαὸν ὅπλασι
Τριαντάντων δέ αὐτῷρεν πάσας δύπται αλλ' ἀρετή.
Οὐδέ εἰς δέ αὐτοῖς ταῦτα λίγαιον ἀνίσθεις ἴκρεσι
Οὐαστον, αὐτοῖς δέ ταῦτη, γίγνεται αὐτῷρει κράνος.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

A U T H O R V M,
Q V O R V M P O E M A T A H O C
E N C M I R I D I O C O N.
tinetur, Elenchus.

- T H E O G N I S Megarensis , pag. 9.
Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag. 78
- P H O C Y L I D E S , pag. 101
Versus Phocylidi attributi tū apud Athenęum,
tum apud Stobaeum, pag. 112
- Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 114
- P Y T H A G O R A E carmina aurea,
pag. 122.
- Annotationes in eadem, Ex eodem V. Amerp.
pag. 126
- S O L O N I S sententiae elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata cum à Philone, tum
à Clemente Alexand. pag. 143
- T Y R T A E U S de Virtute bellica,
pag. 147.
- Alia eiusdem, pag. 149
- S I M O N I D E S de vita humana, pag. 157
& 165.
- Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
- Gnomica eiusdem in mortem, pag. 167
- R H I A N I , de imprudentia, pag. 176
- B X N A D M A C H I I scriptis sen-

I N D E X.

tentiz,	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N Y A S I D I S in incontinentiā,	177
E X O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quod breuis sit,	
184.	
E p i g r a m m a t a eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam, & Spem.	189, & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parū sententiz,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I T P I Cassandraū,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T H O R E S I N S E-
quitur Seniorum libellus, continens diuer-
sorum Poëtarum sententias singulares: quarum
capita hæc sunt.

I N			
Amanem,	212	Artem,	226
Amicū & Amicos,	230	Attentionem;	226
Ananum,	235	Avaritiam,	224
		Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iusto,</i>	208
<i>D E</i>		<i>I N</i>	
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>Inuentate,</i>	216
<i>D E</i>		<i>I N</i>	
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Laudem,</i>	210
<i>Consilio,</i>	204	<i>Leges,</i>	218
<i>Continentia,</i>	210	<i>Liberos,</i>	220
<i>Curiositate,</i>	224	<i>Lucrum,</i>	214
<i>D E</i>		<i>A D</i>	
<i>Deo,</i>	212	<i>Medicos,</i>	214
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Mendacium,</i>	234
<i>I N</i>		<i>Moderationem,</i>	218
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Marorem,</i>	216
<i>I N</i>		<i>Martem,</i>	212
<i>Famem,</i>	216	<i>Mulierem,</i>	206
<i>Fœlicitatem,</i>	210	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fidem,</i>	222	<i>I N</i>	
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Naturam,</i>	232
<i>Furium,</i>	218	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>A D</i>		<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nouercam,</i>	213
<i>A D</i>		<i>Nuptias,</i>	204
<i>Honorem,</i>	226	<i>D E</i>	
<i>Hortationem,</i>	232	<i>Occulis,</i>	216
<i>Hospites,</i>	218	<i>Odio,</i>	212
<i>D E</i>		<i>Opibus,</i>	224
<i>Improbis,</i>	224	<i>Oratione,</i>	216
<i>Industria,</i>	232	<i>D E</i>	
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Imuria,</i>	228	<i>Peccato,</i>	200
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pietate,</i>	212
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Judicio, & diuina Iustitia,</i>		<i>Populo,</i>	208
214		<i>Precibus,</i>	212
<i>Iureverando,</i>	220	<i>Prudentia,</i>	232
		<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

<i>I N</i>	<i>Superbiam,</i> <i>D E</i>	228
<i>Regm,</i>	202	
<i>Rifum,</i>	204	214, G
<i>I N</i>	234	
<i>Sanitatem,</i>	228	228
<i>Sencctutem,</i>	204	D E
<i>Seruos,</i>	210	200
<i>Silentium,</i>	226	Vita, 200, G 212
<i>Somnum,</i>	228	234
<i>Spem,</i>	210	Voluptate, 212

Ex I. Hertelij versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
cum superioribus argumenti nonnulla, ex ve-
terum Comicorum fragmētis Gnomica, ab H.
Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui nouꝝ seu medix
Comœdiæ Poëta fuit, pag. 235

<i>A L E X I D I S Thurj,</i>	240
<i>A M P H I D I S Atheniensis,</i>	242
<i>A N A X A N D R I D I S Rhodj,</i>	243
<i>A N T I F H A N I S Caryftj,</i>	244
<i>A P O L L O D O R I Geloi,</i>	248
<i>D I P H I L I Sinopensis,</i>	249
<i>M E N A X D R I Atheniensis,</i>	250
<i>D I O D O R I Sinopensis,</i>	258

I N D E X.

E V B V L I	Atheniensis,	3
H I P P A R C H I,		3
N I C O S T R A T I,		3
P H E R E C R A T I S	Atheniensis,	2
C R A T E T I S	Atheniensis,	2
E R I P H I,		2
C L E A R C H I,		2

F I N I S.